

DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Soverang” împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Profmet Grup” împotriva societății cu răspundere limitată „Sovernag” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă

La 06 octombrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Soverang” (în continuare – SRL „Sovernag”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Profmet Grup” (în continuare – SRL „Profmet Grup”), solicitând încasarea datoriei în sumă de 10926,71 de lei, dobânzii de întârziere în sumă de 2186,90 de lei, penalității în mărime de 4020,72 de lei, a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 2000 de lei și taxă de stat în sumă de 514 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 06 iulie 2016 s-a admis acțiunea parțial, s-a încasat de la SRL „Soverang” în beneficiul SRL „Profmet Grup” datoria în sumă de 10926,71 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 2186,90 de lei, penalitatea în mărime de 1966,80 de lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în mărime de 452,41 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2000 de lei, în total suma de 17532,82 de lei. În rest, acțiunea s-a respins.

La 04 august 2016 SRL „Soverang” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 06 iulie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 06 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii (f.d.69).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016 nu s-a dat curs cererii de apel depusă de SRL „Sovernag”. S-a comunicat apelantului că necesită prezentarea apelului cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probele invocate în susținerea apelului, dovada de plată a taxei de stat în mărime de 385,51 de lei, stabilindu-i-se termen pînă la 16 noiembrie 2016 pentru lichidarea neajunsurilor menționate. În caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită conform art. 369 alin. (1) din Codul de procedură civilă. S-a explicat părților că chestiunea privind primirea cererii de apel v-a fi soluționată în ședința de judecată la 17 noiembrie 2016, ora 10.00, în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt nr.73, sala nr.3 (f.d.78-80).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 s-a restituit cererea de apel înaintată de SRL „Soverang” (f.d.89-92).

La 02 ianuarie 2017 SRL „Sovernag” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel cu restituirea cauzei în instanța de apel la etapa primirii spre examinare a cererii de apel (f.d.97).

În argumentarea recursului a invocat că, încheierea instanței de apel din 17 noiembrie 2017 nu a recepționat-o și nu a cunoscut despre deficiențele depistate și termenul de înlăturare acordat.

Susține că în condițiile în care nu a fost informat despre un act de procedură fundamental, de existența căruia depindea desfășurarea în continuare a procesului civil, consideră că i-a fost încălcat dreptul al un proces în sensul art. 6 CEDO.

Menționează că există sarcina instanțelor de a se asigura că apelantului i se va acorda posibilitate reală și efectivă de a-și susține apelul în mod corespunzător.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Sovernag”, urmează a fi respins pentru următoarele.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Colegiul reține că din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării recurentului încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2017 (f.d.89-92), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoare de însoțire nr.32874-4 din 05 decembrie 2016 (f.d.93), iar cererea de recurs a fost depusă la 04 ianuarie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.97). Prin urmare, calea de atac se consideră exercitată în termen, or conform art.425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Verificînd legalitatea încheierii instanței de apel, Colegiul constată că, actul judecătoresc de dispoziție a fost emis cu respectarea normelor de drept procedural incidente speței.

Conform art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Citarea părților este actul procedural de importanță majoră în desfășurarea procesului civil, a cărui îndeplinire are ca scop înștiințarea părților asupra termenului la care sunt chemate să se înfățișeze în fața instanței de judecată investită cu soluționarea litigiului dintre ele, pentru a-și formula apărările și susținerile referitoare la obiectul aceluși litigiu, asigurând două principii fundamentale ale procesului civil: principiul dreptului la apărare și cel al contradictorialității dezbaterilor.

Instanța de recurs reamintește jurisprudența CEDO în cauza Rassohin contra Moldovei (Cererea nr. 11373/05, 18 octombrie 2011), unde Curtea reiterează faptul că articolul 6 § 1 nu garantează un drept de recurs împotriva deciziilor pronunțate în prima și a doua instanță. Însă, în cazul în care dreptul intern garantează un drept de recurs, procedura de recurs va fi tratată ca prelungire a procesului de judecată și, prin urmare, va cădea sub incidența articolului 6. Aceasta presupune, de exemplu, că părțile aflate în litigiu trebuie să beneficieze de un drept efectiv de acces la o instanță de judecată care va hotărî asupra „drepturilor și obligațiilor lor civile” (§ 32).

Iar în cauza Russu contra Moldovei (cererea nr. 7413/05, 13 noiembrie 2008) Curtea a notat că, „în practică, instanțelor de judecată naționale nu acceptă ca probă suficientă faptul expedierii unei scrisori de către o instanță judecătorească, ci solicită dovada expedierii” (§§ 23 - 28).

Potrivit art.105 alin.(5) din Codul de procedură civilă, citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmânează personal contra semnătură pe cotor. Citația sau înștiințarea adresată unei organizații se înmânează persoanei cu funcție de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenței acesteia, se înmânează în același mod unui alt angajat, considerându-se recepționată de organizație.

În conformitate cu art.106 din aceeași lege prevede că, dacă destinatarul refuză să primească citația sau înștiințarea, persoana împuternicită să o înmâneze consemnează refuzul pe citație sau înștiințare și o restituie instanței judecătorești. Persoana care refuză să primească citația sau înștiințarea se consideră înștiințată despre locul, data și ora ședinței de judecată sau despre locul, data și ora efectuării unui act procedural. Neprezentarea ei în instanță nu împiedică judecarea pricinii sau efectuarea actului procedural.

Sensul autentic al dispoziției art. 106 din Codul de procedură civilă, determinat din perspectiva interpretării logico-gramaticale a textului legal, denotă faptul că, refuzul de a primi citația sau înștiințarea ori nereclamarea destinatarului la pentru ridicarea citației sau înștiințării se consideră că ultimul a fost citat legal, deoarece citarea are drept scop înștiințarea destinatarului despre, locul data și ora îndeplinirii unui act de procedură.

Colegiul constată că, instanța de apel a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată recurentului SRL „Sovernag” pentru examinarea chestiunii cu privire la primirea cererii de apel, or coroborând adresele recurentului inscripționate pe extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice nr.14530 din 01 iunie 2015 (f.d.7) cu cea de pe avizul de recepție nr.DS2000359880AS (f.d. 58), de pe copia plicului (f.d.98) și cu cea din cererea de recurs (f.d.97), acestea sunt identice, ceea

ce demonstrează că SRL „Sovernag” își are sediul la adresa respectivă, iar refuzul ultimului de a recepționa corespondența se echivalează cu înștiințarea acestuia, or reieșind din pct.2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.1457 din 30 decembrie 2016, noțiunea de trimitere nereclamată este trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.

Mai mult, reieșind din datele inscripționate pe plicul DS2000512626AS (f.d.85 verso), 20 octombrie 2016 și 22 noiembrie 2016, termenul de păstrare a trimiterii poștale destinată SRL „Soverang” a fost de 32 de zile, termen în care ultimul avea obligația de a o ridica, or potrivit pct.82 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, trimiterile poștale cu mențiunea „Predarea în mână proprie”, „Citație” sau „Înștiințare” se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală. Trimiterile poștale adresate persoanelor fizice și juridice, sediul cărora se află în afara localităților (stații meteorologice, ferme etc.), se ridică în unitățile poștale, cu forțele și mijloacele proprii, de către destinatari.

În această ordine de idei, Colegiul reține că instanța de apel a respectat dispozițiile art.369 alin.(1) lit. a) în coroborare cu art. 368 alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar alegațiile recurentului precum că, încheierea instanței de apel din 17 noiembrie 2016 nu a recepționat-o și nu a cunoscut despre deficiențele depistate și termenul de înlăturare acordat, nu pot fi reținute, reieșind din raționamentele descrise supra.

Nu pot fi reținute nici cele invocate de recurent precum că există sarcina instanțelor de a se asigura că apelantului i se va acorda posibilitate reală și efectivă de a-și susține apelul în mod corespunzător, deoarece recurentului fiindu-i expedită încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, urma să dea dovadă de diligență și să întreprindă măsuri în vederea susținerii poziției sale în proces, or conform art. 56 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sînt în drept să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele, să solicite recuzări, să prezinte probe și să participe la cercetarea lor, să pună întrebări altor participanți la proces, martorilor, experților și specialiștilor, să formuleze cereri, să reclame probe, să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare, să înainteze obiecții împotriva demersurilor, argumentelor și considerentelor celorlalți participanți, să atace actele judiciare și să-și exercite toate drepturile procedurale acordate de legislația procedurală civilă. Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În consolidarea poziției, Colegiul reamintește jurisprudența CtEDO în cauza *Van Harn contra Germaniei* (cererea nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007) în care Curtea a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

Avînd în vedere că, încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 este legală și întemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SRL „Soverang” și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Soverang” și se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Profmet Grup” împotriva societății cu răspundere limitată „Sovernag” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală